

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/17-01/700
URBROJ: 354-01/18-16
Zagreb, 17. siječnja 2018.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u vijeću sastavljenom od članova: Anđelka Rukelja, zamjenika predsjednika te Alice Brandt i Darie Duždević, članica, u žalbenom predmetu povodom žalbe žalitelja OTP Leasing d.d. Zagreb, OIB 23780250353, na odluku o odabiru za grupu 3. u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od 48 mjeseci, predmet nabave: nabava motornih vozila putem operativnog leasinga s ostatkom vrijednosti (po grupama), broj objave: 2017/S 0F2-0011910, ispravak objave: 2017/S F14-0014199, ispravak objave: 2017/S F14-0014775, te ispravak objave: 2017/S F14-0015271, naručitelja Središnji državni ured za središnju javnu nabavu, Zagreb, OIB: 17683204722, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13. i 74/14.) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., dalje u tekstu ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja OTP Leasing d.d. Zagreb kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja OTP Leasing d.d. Zagreb za naknadom troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Središnji državni ured za središnju javnu nabavu, Zagreb, objavio je 16. lipnja 2017. u Elektroničkom oglasniku javne nabave obavijest o nadmetanju s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na 48 mjeseci, broj objave: 2017/S 0F2-0011910, dana 10. srpnja 2017. ispravak objave: 2017/S F14-0014199, dana 17. srpnja 2017. ispravak objave: 2017/S F14-0014775, te dana 24. srpnja 2017. ispravak objave: 2017/S F14-0015271, predmet nabave: nabava motornih vozila putem operativnog leasinga s ostatkom vrijednosti (po grupama). Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju cijene.

U navedenom postupku javne nabave za grupu 3. dostavljeno je pet ponuda koje je naručitelj ocijenio valjanima, te je odlukom o odabiru odabrao ponudu ALD Automotive d.o.o. Zagreb.

Na predmetnu odluku o odabiru urednu žalbu je 29. rujna 2017. izjavio, te primjerak u žalbenom roku dostavio naručitelju, žalitelj OTP Leasing d.d. Zagreb.

Žalitelj u žalbi, u bitnom, osporava zakonitost pregleda i ocjene ponuda, odnosno valjanost ponude odabranog ponuditelja. Žalbenim zahtjevom predlaže poništiti odluku o odabiru, te zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 14.000,00 kuna.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnom osporava osnovanost žalbenog navoda i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu, te odbiti zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka.

Odabrani ponuditelj u svom očitovanju na žalbu i naručiteljev odgovor na žalbu, u bitnom predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu te potvrditi osporavanu odluku.

Tijekom žalbenog postupka izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od dokumentacije o nabavi, zapisnika o javnom otvaranju ponuda, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, odluke o odabiru, ponude odabranog ponuditelja te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj osporava zakonitost pregleda i ocjene ponuda, odnosno valjanost ponude odabranog ponuditelja, te u bitnom tvrdi da je ponuda odabranog ponuditelja nepravilna, jer nije rezultat tržišnog natjecanja i nije sukladna dokumentaciji o nabavi. Žalitelj tvrdi da naručitelj nije provjeravao je li ponuda odabranog ponuditelja rezultat tržišnog natjecanja čime je povrijedio načelo tržišnog natjecanja. Naime, žalitelj navodi da je odabrani ponuditelj u mjesečne rate leasinga uračunao čitav iznos posebnog poreza na motorna vozila, dok su ostali ponuditelji u mjesečne rate uračunali samo razmjerni dio posebnog poreza na motorna vozila, i to u odnosu na ostatak vrijednosti (očekivani pad vrijednosti) objekta leasinga. Žalitelj ističe da je predmetnim načinom obračuna PDV-a odabrani ponuditelj protivno propisima stekao prednost, jer je zbog takvog izračuna neto ponuda odabranog ponuditelja viša od neto ponude žalitelja, dok je cijena ponude odabranog ponuditelja s PDV-om niža od cijene ponude s PDV-om žalitelja (omjer cijene s PDV-om i neto cijene kod žalitelja iznosi 23,6 %, slično i kod drugih ponuditelja, dok je kod odabranog ponuditelja isti omjer 20,9 %). Dakle, odabrani ponuditelj stječe veći prihod od leasinga u odnosu na druge ponuditelje, dok plaća manji iznos PDV-a. Žalitelj navodi da prijenos cijelog posebnog poreza na motorna vozila na primatelja operativnog leasinga, pri čemu se na njega prenosi samo dio neto vrijednosti vozila (operativni leasing), nije u skladu s Direktivom vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i presudom Europskog suda pravde C-98/05 koje su pravna stečevina EU i po hijerarhiji iznad tuzemnih propisa, te Međunarodnim računovodstvenim standardima, jer odabrani ponuditelj postupi s neto vrijednosti kao da se radi o financijskom leasingu. Žalitelj smatra da je odabrani ponuditelj sam izabrao koji elementi će biti uključeni u poreznu osnovicu, čime je narušio načelo neutralnosti PDV-a (da usporedne transakcije nisu oporezivane na jednak način). Dakle, žalitelj navodi da ponuda odabranog ponuditelja nije rezultat tržišnog natjecanja u bitnom zbog načina na koji je iskazao i obračunao poseban porez na motorna vozila, a u odnosu na posljedice koje navedeni način ima na PDV. Kao dokaz svojih tvrdnji žalitelj u žalbi navodi dijelove mišljenja te uz žalbu dostavlja mišljenje Mazars Cinotti Consulting d.o.o. Zagreb, „Obračun PPMV-a kod operativnog leasinga automobila, verzija 12.08.2017. te tablicu 2. „Troškovnik za Grupu 3 izdan od strane ponuditelja ALD Automotive d.o.o.“ i 3. „Troškovnik za Grupu 3 izdan od strane ponuditelja ALD Automotive d.o.o. s korekcijom neoporezive osnovice i zaračunatog PDV-a“, te naknadno prilikom očitovanja na odgovor na žalbu naručitelja dopis „Negativni učinak primjene odredbe članka 3. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (NN 130/2015) na redovno poslovanje leasing industrije u

Republici Hrvatskoj te inicijativa za njegove izmjene“ Hrvatske gospodarske komore od 16. ožujka 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnom osporava tvrdnje žalitelja, navodi da je odluku utemeljio na važećem Pravilniku o porezu na dodanu vrijednost te na mišljenju Porezne uprave od 30. kolovoza 2017. koje je zatraženo tijekom pregleda i ocjene ponuda. Naručitelj obrazlaže da je 3. siječnja 2017. stupila na snagu izmjenjena odredbe članka 41. stavka 6. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost, te da davatelj leasinga više nije dužan kao preduvjet za neoporezivanje posebnog poreza na motorna vozila PDV-om, poseban porez na motorna vozila prenositi na stjecatelja leasinga u istim postotcima u kojima pada vrijednost vozila. Naručitelj ističe da tijekom prethodnog savjetovanja i postupka nabave nije bilo upita vezano uz način popunjavanja troškovnika, smatra da se radi o poslovnoj odluci odabranog ponuditelja te da su istu mogućnost imali i drugi ponuditelji, pa navedeno ne bi moglo predstavljati narušavanje tržišnog natjecanja, da u dokumentaciji o nabavi nije definirao na koji način ponuditelji mogu na korisnika prebaciti iznos posebnog poreza na motorna vozila koji su platili jer je isti reguliran propisima vezanim uz PDV, da je odabrani ponuditelj popunio sve stavke troškovnika i da nije utvrđena računska pogreška. Naručitelj kao dokaz svojih tvrdnji dostavlja mišljenje Porezne uprave od 30. kolovoza 2017.

Uvidom u dokumentaciju o nabavi u bitnom je utvrđeno da je točkom 24. propisano da je cijena ponude promjenjiva, a izražava se za grupu na koju se ponuda odnosi. Cijena ponude može se promijeniti na više ili niže i to samo u dijelu koji se odnosi na iznose naknada (osobito Poseban porez na motorna vozila i sl.) čija je visina određena zakonom ili drugim propisom (dalje u tekstu: davanja), ukoliko do izmjene zakona, odnosno propisa dođe u vremenu od otvaranja ponude do isporuke vozila. Nakon isporuke vozila cijena leasing obroka je nepromjenjiva za cijelo vrijeme trajanja leasinga. U cijenu ponude bez poreza na dodanu vrijednost moraju biti uračunati svi troškovi (uključujući sva davanja do registracije vozila, tehnički pregled vozila, svu traženu opremu i poseban porez na motorna vozila) i popusti.

Uvidom u ponudu, odnosno troškovnik odabranog ponuditelja (stupce 2 – PPMV (Cijena vozila), 6 – PPMV (Ostatak vrijednosti nakon isteka leasinga) i 13 – PPMV (Ukupan zbroj svih obroka za jedno vozilo)), te ponude, odnosno troškovnike ostalih ponuditelja, utvrđeno je da je odabrani ponuditelj uračunao u leasing obrok iznos posebnog poreza na motorna vozila u cijelosti, dok su ostali ponuditelji uračunali u leasing obrok samo dio vrijednosti istog poreza.

Iz mišljenja Mazars Cinotti Consulting d.o.o. Zagreb, koje je kao dokaz svojih tvrdnji dostavio žalitelj u žalbi, proizlazi da je u konkretnom slučaju društvo (ovdje odabrani ponuditelj) biralo elemente koje će uključiti u poreznu osnovicu čime je ostvarilo prednost u tržišnom natjecanju (ostvarilo veći prihod i platilo manje PDV-a), što nije sukladno temeljnim načelima PDV-a i presudama Europskog suda pravde. U mišljenju je u bitnom navedeno *da iz navedenih zakonskih odredbi i mišljenja Porezne uprave nije moguće nedvojbeno zaključiti kako se obračunava poseban porez na motorna vozila kod operativnog leasinga, odnosno da li se isti amortizira po istoj stopi kao i stopa amortizacije za samu neto cijenu vozila, već da se iz propisa i presude Europskog suda može zaključiti da je pri definiranju ispravnog poreznog tretmana nužno osigurati neutralnost PDV-a*. Naime, Direktiva Vijeća EU navodi da odredbe PDV i propisi moraju biti formulirani na način da dovode do neutralnosti u području tržišnog natjecanja, dok iz presude Europskog suda proizlazi da načelo neutralnosti PDV-a zahtjeva da usporedive transakcije budu jednako oporezivane. Zaključno, stranke ne mogu same odrediti koji element isporuke uključuju u poreznu osnovicu, a koji ne, *konkretno kada je društvo fakturiralo cjelokupni posebni porez te istodobno samo određeni dio neto vrijednosti automobila*, društvo je izabralo koji će elementi biti uključeni u poreznu osnovicu, ne uzimajući u obzir objektivne kriterije kao vrijednost automobila. *Kao posljedica navedenog, na automobile će potencijalno biti plaćeno manje neto PDV-a u transakciji kada kupac ne može odbiti PDV, a više će PDV-a biti zaračunato kada kupac potencijalno može odbiti PDV*. Društvo na taj način ostvaruje tržišnu prednost u odnosu na ostale sudionike te na istu (ili nižu cijenu s

PDV-om) ostvaruje veći prihod u odnosu na ostale sudionike nadmetanja, dok je ukupni iznos PDV-a uplaćen u državni proračun manji nego u slučaju da je ponuda ostalih sudionika prihvaćena na nadmetanju. Nadalje, iz mišljenja proizlazi da postupanje društva nije u skladu sa standardima financijskog izvještavanja koji se primjenjuju prema Zakonu o računovodstvu, jer je društvo prenijelo cjelokupni posebni porez na primatelja leasinga, dok je prenijelo samo dio neto vrijednosti vozila (jedno od obilježja financijskog najma prema standardima je da vrijednosti minimalnih plaćanja pokrivaju gotovo čitavu poštnu vrijednost imovine dane u najam). Također, u mišljenju je navedeno da namjera propisa nije omogućiti manipulacije posebnim porezom, već postupati s nepovratnim porezima kao sastavnim dijelom nabavne vrijednosti, dakle alocirati na kupca istom dinamikom kao i ostali dijelovi nabavne vrijednosti. Mišljenje se temelji na Hrvatskim standardima financijskog izvještavanja (6.20, 3.18 i 16.13.), Međunarodnim računovodstvenim standardima (17.4., 17.10., 17.11., 17.12. i 17.53.), Zakonu o leasingu (članak 5. stavak 3. i članak 51. stavak 1.), Općem poreznom zakonu (članak 11. stavak 1.), Zakonu o posebnom porezu na motorna vozila (članak 6. stavak 1.), Pravilniku o posebnom porezu na motorna vozila (članak 2. stavak 3. i 4., članak 9. stavak 1.), Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (članak 33. stavak 1.), Pravilniku o porezu na dodanu vrijednost (članak 41. stavak 5. i 6.), mišljenju Porezne uprave od 2. veljače 2015., mišljenju Porezne uprave od 7. veljače 2014., mišljenju Porezne uprave od 21. prosinca 2016., mišljenju Porezne uprave od 29. veljače 2016., presudi Europskog suda pravde C-98/05, Direktivi vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (točke 5. i 7.), te mišljenju Carinske uprave od 2. srpnja 2015.

Vezano uz mišljenje Porezne uprave od 30. kolovoza 2017., isto je dano na zahtjev naručitelja tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, a vezano uz primjenu članka 41. stavak 6. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost. Mišljenje je zatraženo u odnosu na to postoji li propis koji uvjetuje na koji način leasing društvo prenosi na korisnika leasinga posebni porez na motorna vozila, a da bi se taj posebni porez isključio iz porezne osnovice za obračun PDV-a, odnosno postoji li drugi propis koji uvjetuje da se posebni porez koji korisnik prenosi na stjecatelja leasinga mora prenijeti na korisnika leasinga sukladno padu vrijednosti, odnosno po istoj stopi amortizacije za samu neto cijenu vozila. Pitanje se postavlja s obzirom da je brisan dio odredbe Pravilnika: „pod uvjetom da je iznos u kunama naplaćen u skladu s padom vrijednosti prema posebnom propisu.“. Iz dostavljenog mišljenja proizlazi sljedeće: *uvjet da se posebni porez na motorna vozila koji se prenosi na stjecatelja motornog vozila, odnosno korisnika leasinga utvrđivao sukladno padu vrijednosti prema posebnom propisu primjenjivao u razdoblju od 08. prosinca 2015. do 02. siječnja 2017., te se navedeni uvjet od 03. siječnja 2017. ne primjenjuje. Prema tome, prema dostavljenom mišljenju, od tada ne postoji drugi porezni propis u nadležnosti Porezne uprave koji u svrhu utvrđivanja posebnog poreza na motorna vozila koji se ne uključuje u poreznu osnovicu za obračun PDV-a uvjetuje da se taj porez koji se prenosi na stjecatelja motornog vozila, odnosno korisnika leasinga mora prenijeti sukladno padu vrijednosti.*

Dopis Hrvatske gospodarske komore od 16. ožujka 2016. „Negativni učinak primjene odredbe članka 3. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (NN 130/2015) na redovno poslovanje leasing industrije u Republici Hrvatskoj te inicijativa za njegove izmjene“, koji dostavlja žalitelj uz očitovanje na odgovor na žalbu, nije relevantno za ocjenu žalbenog navoda, s obzirom na to da iz Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost ne proizlazi da je isti bio temelj za izmjenu članka 41. stavka 6. istog Pravilnika.

Odabrani ponuditelj uz očitovanje na podnesak žalitelja od 16. listopada 2017. dostavlja zapisnike o pregledu i ocjeni ponuda drugog naručitelja iz 2013. i 2015., međutim isti nisu relevantni za ocjenu žalbenog navoda, s obzirom na to da se odnose na činjenično i pravno stanje koje nije predmet ove žalbe.

Radi utvrđivanja svih činjenica relevantnih za postupanje u predmetnom žalbenom postupku dana 13. studenog 2017. ovo državno tijelo zatražilo je pravnu pomoć sukladno članku

26. Zakona o općem upravnom postupku od Ministarstva financija, Porezne uprave. Zatraženo je mišljenje na okolnost jesu li u konkretnom slučaju zakonita oba načina obračuna posebnog poreza na motorna vozila, dakle onaj kod kojeg je jedan od ponuditelja u mjesečne rate leasinga (48 rata) uračunao iznos posebnog poreza na motorna vozila u cijelosti, te drugi kod kojeg je drugi ponuditelj uračunao u mjesečne rate leasinga (48 rata) samo dio vrijednosti istog poreza, i to u odnosu na ostatak vrijednosti (očekivani pad vrijednosti) objekta leasinga, a uzimajući u obzir i okolnost da isti imaju utjecaja na različit obračun PDV-a. Dopisom KLASA: 410-19/17-02/304, URBROJ: 513-07-21-01/18-2 od 9. siječnja 2018. Ministarstvo financija, Porezna uprava – Središnji ured dostavilo je odgovor, iz kojeg u bitnom proizlazi da se pozivom na članke 110. i 111. Općeg poreznog zakona te članak 3. Zakona o Poreznoj upravi zatražena pravna pomoć ne može pružiti budući da ispitivanje zakonitosti obračuna bilo kojeg poreza za drugo javnopravno tijelo koje rješava u žalbenom postupku nije radnja u postupku niti je u propisanim poslovima Porezne uprave. Međutim, u istom dopisu je navedeno da *porezni propisi ne uvjetuju da se poseban porez na motorna vozila koji se prenosi na stjecatelja motornog vozila odnosno korisnika leasinga mora prenijeti sukladno padu vrijednosti*, te da se Središnji ured Porezne uprave o uvjetima prema kojima se poseban porez na motorna vozila ne uključuje u poreznu osnovicu za obračun poreza na dodanu vrijednost očitovao mišljenjem od 30. kolovoza 2017. Kako je već navedeno, predmetno mišljenje dostavljeno je naručitelju na njegov zahtjev, u tijeku postupka pregleda i ocjene ponuda.

Među stranama dakle nije sporno da poreznim propisima nije regulirano kako se obračunava poseban porez na motorna vozila kod operativnog leasinga, što proizlazi iz dokaza dostavljenih uz žalbu i odgovor na žalbu.

Među stranama je sporno je li odabrani ponuditelj primjenom obračuna posebnog poreza na motorna vozila izradio ponudu koja nije rezultat tržišnog natjecanja odnosno je li ista suprotna dokumentaciji o nabavi.

U konkretnom slučaju, iz dokumentacije o nabavi je vidljivo da je naručitelj odredio osnovne elemente, odnosno troškove koji moraju biti uračunati u neto cijenu ponude, te da naručitelj nije odredio način na koji se iskazuje i obračunava poseban porez na motorna vozila, već je ukazao da je visina poreza određena zakonom, odnosno drugim propisom. Utvrđeno je također da tijekom roka za dostavu ponuda nije bilo upita vezano uz način na koji se iskazuje i obračunava poseban porez na motorna vozila. Nadalje, iz mišljenja Mazars Cinotti Consulting d.o.o. Zagreb proizlazi da iz propisa nije moguće nedvojbeno zaključiti kako se obračunava poseban porez na motorna vozila kod operativnog leasinga. Uz navedeno, naručitelj je tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda ishodio relevantno mišljenje porezne uprave, a iz kojeg proizlazi da nema poreznog propisa u nadležnosti porezne uprave koji u svrhu utvrđivanja posebnog poreza na motorna vozila koji se ne uključuje u poreznu osnovicu za obračun PDV-a uvjetuje da se posebni porez na motorna vozila koji se prenosi na stjecatelja motornog vozila, odnosno korisnika leasinga mora prenijeti sukladno padu vrijednosti. Uzimajući u obzir navedenu odredbu dokumentacije o nabavi te mišljenje porezne uprave od 30. kolovoza 2017., utvrđeno je da primjena različitog načina izračuna navedenog poreza nije protivna dokumentaciji o nabavi, stoga se u konkretnom slučaju ne može prihvatiti tvrdnja žalitelja da odabrana ponuda nije rezultat tržišnog natjecanja. Dakle, naručitelj je u konkretnom slučaju pregled i ocjenu ponuda izvršio sukladno odredbama dokumentacije o nabavi, te je naručitelj sukladno članku 403. stavak 3. ZJN 2016 dokazao postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluku o odabiru.

Slijedom svega navedenog, žalbeni navod je ocijenjen neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. istog, nisu utvrđene osobito bitne povrede. Naime, provjeren je rok određen za dostavu ponuda i utvrđeno je da je isti određen sukladno odredbi članka 228. ZJN 2016. U predmetnom postupku javne nabave nije

bilo obveze slanja ispravka obavijesti na objavu niti produljenja roka za dostavu ponuda. Što se tiče kriterija za odabir ponude isti je određen kao ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju cijene. Nadalje u odnosu na postojanje obveznih osnova za isključenje nije utvrđena povreda koja bi se sastojala u tome da je ponuditelj morao biti isključen iz postupka javne nabave uslijed postojanja obvezne osnove za isključenje. Iz raspoložive dokumentacije ne proizlazi da je naručitelj vodio pregovore ili da je ponuditelj izmijenio svoju ponudu suprotno odredbama ZJN 2016. Također, kriteriji za odabir gospodarskog subjekta određeni su sukladno člancima 256.-259. ZJN 2016 te nije utvrđena povreda u smislu da naručitelj nije primijenio ili nepravilno primijenio koju odredbu izvora prava, što je bilo od utjecaja na zakonitost postupka, a za koju žalitelj nije znao niti mogao znati u trenutku izjavljivanja žalbe.

Slijedom navedenog, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je sukladno odredbi članka 431. stavak 7. ZJN 2016 postavio određen zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 14.000,00 kuna.

Sukladno članku 431. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi, u slučaju odbijanja žalbe, žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka, stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

Stranke žalbenog postupka:

1. OTP Leasing d.d. Zagreb, Avenija Dubrovnik 16/V
2. Središnji državni ured za središnju javnu nabavu, Zagreb, Ulica Ivana Lučića 6-8/II
3. ALD Automotive d.o.o. Zagreb, Betinska 1

